

[Karl Møller]

sætte krav om erstatning fra staten for bygninger fra før 1536, som man ønsker revet ned, men som staten af kulturelle eller historiske hensyn ønsker at bevare. Vi ser ingen grund til at give erstatning i disse tilfælde.

Vi er også imod ændringsforslag nr. 9 af miljøministeren, som indsætter et krav om retskendelse, for at fredningsmyndighederne kan få tilladelse til at syne en ejendom, hvis ejeren modsætter sig det. Vi mener, det er inderlig overflødigt, når det handler om en så samfundsmæssigt seriøs opgave som bygningsfredning, og vi forstår faktisk ikke, at miljøministeren ikke har opretholdt sit oprindelige forslag om, at behørig legitimation er nok til at skaffe sig adgang.

Derimod går vi ind for ændringsforslag nr. 10 og 12 fra miljøministeren, som sætter skæringsdatoen den 29. november 1978 for nedrivningstilladelse efter den gamle lov, ligesom tilladelse til at udstykke en fredet bygning i ejerlejligheder bortfalder og overdrages til ministeren. Det betragter vi som en forbedring, ikke mindst hvis ministeren helt undlader at bruge sin bemyndigelse på dette område.

Alt i alt anser vi lovforslaget for at være et fremskridt. Der sker en forenkling af de indviklede fredningsbestemmelser, og det må selvklart smidiggøre administrationen. Det er også positivt, som hr. Svend Erik Hovmand fra venstre var inde på, at den lokale kommunale planlægning, de lokale miljøbevarelsesforeninger og de lokalhistoriske arkiver kommer meget kraftigere ind i billedet. Vi har faktisk også tillid til, at det særlige bygningssyn med den kvalificerede sammensætning, det har fået, kan varetage fredningsinteresserne på en sådan måde, at befolkningen kan være tjent med det, og vi betragter det på ingen måde som en ulykke, som fremskridtspartiet skriver i deres betænkningsskrift, at de private ejerinteresser kun har en enkelt repræsentant. Desuden foreslås der forøgede midler til bygningsfredningsfonden, hvilket forhåbentlig smitter af snarest i form af øget beskæftigelse. Derfor vil vi altså samlet anbefale vedtagelse af lovforslaget.

Svend Haugaard (RV):

Det radikale venstre kan støtte ændringsforslag nr. 1. Vi mener, at fredninger er i he-

le samfundets interesse, og hvis der gribes ind i normal brugsfunktion, må samfundet yde erstatning til ejeren. Men i de fleste tilfælde er det ikke nødvendigt at ændre noget ved den normale brug af bygningerne, og så er det rigtigt at slå fast, at dér, hvor der ikke er tale om en særlig erstatning, må fredningen ikke hindre ejendommens normale og nødvendige driftsfunktion.

Ud fra samme syn kan vi også stemme for ændringsforslag nr. 3 om, at øgede udgifter fremkaldt af fredningsbestemmelser godtgøres ejeren, og vi er i øvrigt enige i det, der er fremført om, at en ændret skatteordning nok kan retfærdiggøre nogle af de krav, man stiller til ejeren.

Vi kan også støtte ændringsforslag nr. 4, for vi mener ikke, det er rimeligt, at jord skal kunne afstås sammen med bygninger. Det kan let tænkes, at landbrugsbygningernes fredning vil ske bedst ved, at man opfører en ny landbrugsbygning ved siden af de gamle, fredede bygninger på ejendommen, og at ejendommens normale drift fortsættes med privateje som hidtil. Selv om vi nok har sympati for offentligt eje af jord, er det ikke lige i bygningsfredningsloven, vi ønsker det gennemført.

Vi vil også støtte miljøministerens ændringsforslag nr. 6, 7, 9, 10 og 12, men går imod nr. 2, 8 og 11.

Til slut vil jeg blot sige, at det radikale venstre lægger stærkt vægt på, at man får værdifulde bygninger fredet for eftertiden. Vi er gerne med til, at der gives de nødvendige midler hertil, og vi er indstillet på at stemme for lovforslaget her ved tredje behandling, uanset hvordan det går med ændringsforslagene.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi finder nærværende fredningslovgivning rimelig, og vi finder det også i samfundets interesse at gennemføre den. Men vi mener blot, det er nødvendigt, at man vil betale, hvad det koster at gennemføre en fredningslovgivning af denne art, og her mener vi unægtelig det kniber noget. Det er bemærkelsesværdigt for os i alt fald, at såvel miljøministeren som skatteministeren erkender, at fredningslovgivningen sammenholdt med vores skattelovgivning stiller de borgere, der